

Datum van
inontvangstneming

:

15/01/2025

Zaak C-798/24 [Jautiva]ⁱ

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

19 november 2024

Verwijzende rechter:

Satversmes tiesa (grondwettelijk hof, Letland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

14 november 2024

Verzoekende partijen:

A e.a.

Instelling die de handeling heeft vastgesteld waarvan de grondwettigheid wordt betwist:

Latvijas Republikas Saeima (parlement van de Republiek Letland)

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Onderzoek naar de verenigbaarheid van artikel 4.¹⁵, eerste alinea, punt 2, onder b), van de Likums „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” (handelsregisterwet van de Republiek Letland) (hierna: „litigieuze bepaling”), waarin wordt bepaald dat de gegevens van aandeelhouders van naamloze vennootschappen openbaar moeten worden gemaakt, met artikel 96 van de Satversme (grondwet), waarin het recht op eerbiediging van het privéleven is neergelegd.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Op grond van artikel 267 VWEU vraagt de verwijzende rechter: 1) of richtlijn 2017/1132 vereist dat de gegevens van elke aandeelhouder openbaar worden gemaakt; 2) indien de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord, of de bepaling die deze openbaarmaking vereist geldig is in het licht van de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”)

ⁱ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

(recht op eerbiediging van het privéleven en de bescherming van persoonsgegevens); 3) of bepaalde doeleinden in verband met het waarborgen van een transparant ondernemingsklimaat, de bescherming van de belangen van derden, de voorkoming van het witwassen van geld en terrorismefinanciering en de uitvoering van nationale, internationale en Uniesancties kunnen worden beschouwd als „gerechtvaardigde doeleinden” van verwerking in de zin van artikel 5, lid 1, onder b), van de algemene verordening gegevensbescherming (AVG); en 4) of het voor de bovengenoemde doeleinden mogelijk is om een nationale regeling vast te stellen op grond waarvan eenieder persoonsgegevens van aandeelhouders kan verkrijgen zonder dat hij een gerechtvaardigd belang bij het verkrijgen van dergelijke gegevens hoeft aan te tonen.

Prejudiciële vragen

1) Moet het begrip personen die „deelnemen aan het bestuur van, het toezicht op of de controle op de vennootschap” in artikel 14, onder d), van richtlijn 2017/1132 aldus worden uitgelegd dat daaronder elke aandeelhouder van een naamloze vennootschap wordt verstaan, zodat een lidstaat verplicht is om de informatie over elke aandeelhouder van een naamloze vennootschap openbaar te maken en voor het publiek beschikbaar te stellen in het register overeenkomstig artikel 16, lid 3, van richtlijn 2017/1132?

2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, is artikel 14, onder d), ii), van richtlijn 2017/1132 geldig in het licht van het door artikel 7 van het Handvest gewaarborgde recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven en het door artikel 8 van het Handvest gewaarborgde recht op bescherming van persoonsgegevens, voor zover het voorziet in de openbaarmaking van gegevens van elke aandeelhouder van een naamloze vennootschap?

3) Moet artikel 5, lid 1, onder b), van de algemene verordening gegevensbescherming aldus worden uitgelegd dat de verwerking van persoonsgegevens van de aandeelhouders van een naamloze vennootschap tot doel kan hebben om, ten eerste, een transparant ondernemingsklimaat te waarborgen en de belangen van derden te beschermen, ten tweede, het witwassen van geld en financiering van terrorisme en proliferatie te voorkomen en, ten derde, de informatie te verstrekken die noodzakelijk is voor de uitvoering van nationale, internationale en Uniesancties?

4) Staan de in artikel 5, lid 1, van de algemene verordening gegevensbescherming neergelegde beginselen toe dat voor de bovengenoemde doeleinden een nationale regeling wordt vastgesteld op grond waarvan eenieder de persoonsgegevens van elke aandeelhouder van een naamloze vennootschap kan verkrijgen, zonder dat hij een gerechtvaardigd belang bij het verkrijgen van dergelijke gegevens hoeft aan te tonen?

Toepasselijke Unierechtelijke bepalingen

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie: artikelen 7 en 8.

Richtlijn (EU) 2017/1132: artikel 14, onder d), artikel 16, lid 3, en artikel 161.

Verordening (EU) 2016/679: artikel 5 en artikel 6, lid 1, onder c), en lid 3, laatste zin.

Richtlijn (EU) 2015/849 (hierna: „preventierichtlijn”): artikel 30, lid 5.

Rechtspraak van het Hof van Justitie

Arrest van 22 november 2022, Luxembourg Business Registers (C-37/20 en C-601/20, EU:C:2022:912, punten 63-66, 72, 74-76 en 87).

Arrest van 9 maart 2017, ██████ (C-398/15, EU:C:2017:197, punten 51 en 57).

Arrest van 12 november 1974, ██████ (32/74, EU:C:1974:116, punt 6).

Arrest van 22 juni 2021, Latvijas Republikas Saeima (Strafpunten) (C-439/19, EU:C:2021:504, punten 104 en 105).

Arrest van 16 november 2010, ██████ (C-261/09, EU:C:2010:683, punt 38).

Relevante bepalingen van nationaal recht

Komerclikums (wetboek van koophandel): artikel 8, lid 3, punten 3 en 4, artikelen 12, 235 en 268.

Likums „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” (handelsregisterwet van de Republiek Letland; hierna: „handelsregisterwet”): artikel 4.¹⁰, vijfde alinea, artikel 4.¹¹, eerste alinea, punt 2, artikel 4.¹⁵, eerste alinea, punt 2, onder b) [waarin wordt bepaald dat met name de gegevens uit het aandeelhoudersregister van een kapitaalvennootschap die betrekking hebben op de vennoten (aandeelhouders) van die vennootschap worden opgenomen in het openbare deel van het register van een kapitaalvennootschap], en punt 3, onder a), tweede, derde en vierde alinea.

Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likums (wet ter voorkoming van witwassen en financiering van terrorisme en proliferatie; hierna: „preventiewet”): artikel 5.¹, lid 1.

Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likums (wet inzake internationale en nationale sancties van de Republiek Letland; hierna, „sanctiewet”): artikel 5.

Informācijas atklātības likums (wet inzake de vrijheid van informatie): artikel 11, lid 4, en artikel 14, lid 1, punt 1.¹.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 In het Letse recht bepaalt artikel 235 van het wetboek van koophandel dat het aandeelhoudersregister van vennootschappen onder andere gegevens van de aandeelhouders moet bevatten [in het geval van natuurlijke personen: voornaam, achternaam, persoonlijk identificatienummer (als de persoon geen persoonlijk identificatienummer heeft, zijn geboortedatum, het nummer en de datum van afgifte van een persoonlijk identificatiedocument, het land en de autoriteit die het heeft afgegeven), en een adres waarop hij te bereiken is], het e-mailadres van de aandeelhouder, als de aandeelhouder de vennootschap heeft verzocht om dit adres te gebruiken om met hem te communiceren, evenals de soort, het aantal en de nominale waarde van de aandelen die elke aandeelhouder houdt, en het aantal stemrechten dat aan die aandelen verbonden is.
- 2 De litigieuze bepaling schrijft voor dat deze gegevens van de aandeelhouders worden opgenomen in het openbare deel van het vennootschapsregister, waarvan de inhoud toegankelijk is voor het publiek en wordt beschouwd als informatie die tot het publieke domein behoort. Deze persoonsgegevens van aandeelhouders zijn derhalve beschikbaar voor het publiek.
- 3 De verwijzende rechter behandelt een door 17 natuurlijke personen ingesteld rechtsmiddel waarmee zij de verenigbaarheid van deze bepaling met artikel 96 van de grondwet (eerbiediging van het privéleven) betwisten.

Korte uiteenzetting van de voornaamste argumenten van de partijen in het hoofdgeding

- 4 **Verzoekers** verwijzen naar de bevindingen van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) in het arrest in de gevoegde zaken C-37/20 en C-601/20, Luxembourg Business Registers, betreffende het openbaar maken van gegevens over de uiteindelijk begunstigen van kapitaalvennootschappen aan het publiek. Gelet op het feit dat het Hof heeft geoordeeld dat gegevens van vergelijkbare (en zelfs geringere) omvang over de uiteindelijk begunstigen niet voor het publiek toegankelijk mogen zijn, is de openbaarmaking van de persoonsgegevens van de aandeelhouders des te minder gerechtvaardigd en evenredig. Verzoekers betogen dat zij als minderheidsaandeelhouders noch de uiteindelijk begunstigen van een naamloze vennootschap, noch leden van het leidinggevend of uitvoerend orgaan van die vennootschap zijn en in feite het recht noch de mogelijkheid hebben om enige zeggenschap uit te oefenen over de naamloze vennootschap. Bovendien bestaat er door het openbaar maken van dergelijke gegevens een groot risico dat die informatie in de toekomst voor oneerlijke doeleinden wordt gebruikt.

- 5 Volgens het **parlement** is de litigieuze bepaling in overeenstemming met artikel 96 van de grondwet, aangezien de legitieme doelstellingen die met de daaruit voortvloeiende beperking van de grondrechten worden nagestreefd, bestaan in het waarborgen van een transparant ondernemingsklimaat, de bescherming van de belangen van derden, het voorkomen van het witwassen van geld en van de financiering van terrorisme en proliferatie, en het mogelijk maken van de naleving van verplichtingen die zijn neergelegd in rechtshandelingen waarbij sancties worden opgelegd. Om elk van deze doelstellingen te bereiken, is het noodzakelijk dat de informatie in kwestie voor iedereen en onmiddellijk toegankelijk is, zonder dat er een gerechtvaardigd belang hoeft te zijn om deze informatie op te vragen. Volgens het parlement kunnen de lessen uit het arrest Luxembourg Business Registers niet worden toegepast op de onderhavige zaak, aangezien in die zaak slechts één gerechtvaardigd doeleinde was vastgesteld, namelijk het voorkomen van het witwassen van geld en terrorismefinanciering. In de rechtsorde en de juridische realiteit van Letland bestaan er echter verschillende gerechtvaardigde doeleinden die worden gediend door de beperking van de grondrechten die in de litigieuze bepaling is opgenomen.
- 6 Intervenierende partij: de **Datu valsts inspekcija (Letse dienst gegevensbescherming)** betoogt dat de wet die de litigieuze bepaling bevat geen specifiek doel aangeeft waarvoor de verwerking van deze persoonsgegevens noodzakelijk is, en dat dit in strijd is met het transparantiebeginsel van verordening (EU) 2016/679 (hierna: „AVG”). De omvang van de verwerkte gegevens en de vraag of het doel van de gegevensverwerking niet kan worden bereikt door een minder uitgebreide gegevensverwerking, moeten worden beoordeeld in het licht van het beginsel van minimale gegevensverwerking. Zonder een specifiek omschreven doel kan de evenredigheid van de omvang van de verwerking van persoonsgegevens (met betrekking tot dat doel) niet worden beoordeeld. Derhalve kan niet worden geoordeeld dat de beginselen van doelbinding en minimale gegevensverwerking in acht zijn genomen.
- 7 Intervenierende partij: de **Finanšu izlūkošanas dienests (financiële inlichtingendienst)** stelt dat de verplichting om verdachte transacties onverwijld aan deze inlichtingendienst te melden niet alleen op de meldingsplichtige entiteiten rust, maar ook op andere personen. De inlichtingendienst voegt daaraan toe dat de identificatie van en het verdere onderzoek naar de uiteindelijk begunstigde en de hem betreffende informatie als grondslag voor een dergelijke melding kunnen dienen. Daarom moeten landen, in overeenstemming met Aanbeveling 24 van de Financial Action Task Force, ervoor zorgen dat de bevoegde autoriteiten gemakkelijk en snel toegang hebben tot relevante, nauwkeurige en actuele informatie over de uiteindelijk begunstigten en de zeggenschapsstructuur van rechtspersonen. Om aan dit vereiste te voldoen, kunnen staten beoordelen of het ook noodzakelijk is om de aandeelhoudersregisters van naamloze vennootschappen openbaar te maken, die met betrekking tot elke aandeelhouder informatie bevatten zoals de naam van de persoon, diens achternaam, het aantal aandelen dat hij bezit, de soorten aandelen en de stemrechten die aan deze aandelen verbonden zijn. Het is noodzakelijk dat

derden van deze informatie kennis kunnen nemen om te voldoen aan de wettelijke verplichting om na te gaan of de eigenaar van de andere contractpartij, een rechtspersoon, aan internationale of nationale sancties is onderworpen.

Korte uiteenzetting van de motivering van het verzoek om een prejudiciële beslissing

- 8 De Satversmes tiesa betwijfelt of de aandeelhouders van naamloze vennootschappen moeten worden beschouwd als personen die deelnemen aan het bestuur van, het toezicht op of de controle op de vennootschap in de zin van richtlijn 2017/1132 en, bijgevolg, of deze richtlijn de openbaarmaking van informatie over de aandeelhouders van naamloze vennootschappen vereist.
- 9 Artikel 14, onder d), van richtlijn 2017/1132 bepaalt immers in wezen dat de lidstaten de nodige maatregelen moeten nemen opdat de verplichte openbaarmaking door vennootschappen ten minste betrekking heeft op de personen die, als orgaan waarin de wet voorziet of als leden van een dergelijk orgaan, de bevoegdheid hebben de vennootschap ten opzichte van derden te verbinden en haar in rechte te vertegenwoordigen, en op de personen die deelnemen aan het bestuur van, het toezicht op of de controle op de vennootschap. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van deze richtlijn moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de bovengenoemde gegevens openbaar worden gemaakt door ze middels inschrijving in het register ter beschikking van het publiek te stellen. Overeenkomstig artikel 13 van en bijlage II bij richtlijn 2017/1132 zijn bovengenoemde maatregelen van toepassing op de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten betreffende, onder meer, Letse naamloze vennootschappen.
- 10 Uit de overwegingen 4 tot en met 8 van richtlijn 2017/1132 volgt dat de door deze richtlijn voorgeschreven openbaarmaking tot doel heeft de belangen van derden te beschermen, door het aantal gevallen waarin namens een vennootschap aangegane verbintenissen nietig zijn, zoveel mogelijk te beperken. Derhalve moeten de voornaamste akten van een vennootschap toegankelijk zijn zodat derden kennis kunnen nemen van de inhoud ervan en van andere informatie met betrekking tot die vennootschap, in het bijzonder van de gedetailleerde gegevens van de personen die de bevoegdheid hebben haar te verbinden (zie in die zin ook de arresten van het Hof van 12 november 1974,   32/74, punt 6, en 9 maart 2017,   C-398/15, punt 49).
- 11 Het Hof heeft het begrip „personen die de bevoegdheid hebben de vennootschap te verbinden” uitgelegd, maar heeft tot nu toe geen uitlegging gegeven aan het begrip „personen die deelnemen aan het bestuur van, het toezicht op, of de controle op de vennootschap”, en heeft met name niet verduidelijkt of dit begrip alle aandeelhouders van naamloze vennootschappen omvat. Uit de formulering van artikel 14, onder d), van richtlijn 2017/1132 volgt dat deze twee groepen

personen van elkaar worden onderscheiden en dat de lidstaten de gegevens over de personen die tot elk van deze groepen behoren, openbaar moeten maken.

- 12 Uit de overwegingen 27 en 37 van richtlijn 2017/1132 volgt dat deze richtlijn geen afbreuk doet aan of beperkingen stelt aan het recht van de lidstaten om andere aspecten van het vennootschapsrecht te regelen die niet rechtstreeks onder deze richtlijn vallen. Uit het vereiste van de eenvormige toepassing van het recht van de Unie volgt echter dat aangezien deze bepaling niet verwijst naar het recht van de lidstaten met betrekking tot dit begrip, het begrip in de gehele Unie een autonome en uniforme uitlegging moet krijgen (zie arrest van het Hof van 16 november 2010, XXXXXXXXXX C-261/09, punt 38). Daarom is het begrip „personen die deelnemen aan het bestuur van, het toezicht op, of de controle op de vennootschap” in artikel 14, onder d), van richtlijn 2017/1132 zeer waarschijnlijk een autonoom Unierechtelijk begrip, dat in de hele Europese Unie uniform moet worden uitgelegd.
- 13 Krachtens artikel 226, lid 1, van het wetboek van koophandel verleent het aandeel de aandeelhouder het recht om deel te nemen aan het bestuur van de vennootschap. Artikel 267, lid 1, van het wetboek van koophandel bepaalt dat de aandeelhouders hun recht om deel te nemen aan het bestuur van de vennootschap uitoefenen in de algemene vergadering van aandeelhouders. Artikel 268 van het wetboek van koophandel definieert de bevoegdheden van de algemene vergadering van aandeelhouders, waaronder het nemen van beslissingen over belangrijke aangelegenheden die verband houden met de activiteit van de vennootschap, zoals de verkiezing en het aftreden van de raad van toezicht, de goedkeuring van de jaarrekening van de vennootschap, de bestemming van de winst van het vorige boekjaar, de ontbinding van de vennootschap, evenals de voortzetting of reorganisatie van haar activiteiten, de verlaging of de verhoging van het maatschappelijk kapitaal, de wijziging van de statuten, het instellen van beroep tegen leden van het directiecomité en de raad van toezicht, en andere zaken. Bovendien is de algemene vergadering van aandeelhouders overeenkomstig artikel 266 van het wetboek van koophandel een bestuursorgaan van de vennootschap, net als de raad van toezicht en het directiecomité.
- 14 De aandeelhouders van naamloze vennootschappen zijn echter niet degenen die de bevoegdheid hebben om namens de vennootschap verplichtingen aan te gaan. De verplichtingen worden namens de naamloze vennootschap aangegaan door het directiecomité. Volgens artikel 301, lid 1, van het wetboek van koophandel is het directiecomité het uitvoerend orgaan van de vennootschap, dat de vennootschap leidt en vertegenwoordigt. Krachtens artikel 303, lid 3, van dit wetboek kan het recht van vertegenwoordiging van het directiecomité jegens derden niet worden beperkt. De leden van het directiecomité en van de raad van toezicht van een naamloze vennootschap moeten zijn ingeschreven in het handelsregister (zie artikel 8, lid 3, punten 3 en 4, van het wetboek van koophandel), hetgeen krachtens artikel 12 van het wetboek van koophandel aan derden kan worden tegengeworpen.

- 15 Het toezichthoudend orgaan van een naamloze vennootschap is de raad van toezicht, die volgens artikel 291 van het wetboek van koophandel het belang van de vennootschap vertegenwoordigt, toezicht houdt op de activiteiten van het directiecomité en de ontwikkeling van de vennootschap. Krachtens artikel 293, leden 1 en 2, heeft de raad van toezicht te allen tijde het recht om het directiecomité te verzoeken om een verslag over de gang van zaken bij de vennootschap, om kennis te nemen van alle activiteiten van het directiecomité en om de registers en de bescheiden van de vennootschap, alsmede de kas en alle goederen van de vennootschap te controleren. De leden van de raad van toezicht worden gekozen door de aandeelhouders (zie artikel 268, lid 3, en artikel 296 van het wetboek van koophandel), en de raad van toezicht benoemt de leden van het directiecomité (zie artikel 292, lid 1, punt 1, en artikel 305, lid 1, van het wetboek van koophandel), dat, zoals hierboven aangegeven, de vennootschap vertegenwoordigt.
- 16 In het licht van het bovenstaande is het duidelijk dat artikel 14, onder d), i), van richtlijn 2017/1132 niet van toepassing is op alle aandeelhouders van een naamloze vennootschap, aangezien zij de vennootschap ten opzichte van derden niet verbinden. Het is echter onduidelijk of de aandeelhouders van een naamloze vennootschap onder artikel 14, onder d), ii), van richtlijn 2017/1132 vallen, dat wil zeggen of zij moeten worden beschouwd als „personen die deelnemen aan het bestuur van, het toezicht op of de controle op de vennootschap”. In dit verband moet ook in aanmerking worden genomen dat artikel 14, onder d), van richtlijn 2017/1132 niet alleen de openbaarmaking vereist van de gegevens van de in die bepaling bedoelde personen, maar ook van de gegevens betreffende de benoeming en het aftreden van die personen. De aandeelhouder van een naamloze vennootschap verkrijgt zijn hoedanigheid en rechten echter door zijn inschrijving in het aandeelhoudersregister (zie artikel 136, leden 1 en 3, en artikel 228, lid 2, van het wetboek van koophandel). Dit betekent dat een aandeelhouder niet wordt gekozen („benoemd”) als beroepsbeoefenaar om bepaalde functies in een naamloze vennootschap uit te oefenen (zoals het geval is bij een lid van het directiecomité of de raad van toezicht van een naamloze vennootschap), maar zijn hoedanigheid verkrijgt door deel te nemen in het maatschappelijk kapitaal van de vennootschap.
- 17 Zo is volgens het wetboek van koophandel enerzijds de algemene vergadering van aandeelhouders een bestuursorgaan van de vennootschap dat de bevoegdheid heeft om beslissingen te nemen over belangrijke aangelegenheden met betrekking tot de werking en het bestaan van de vennootschap, maar anderzijds nemen de aandeelhouders de facto indirect deel aan het bestuur van de vennootschap, hoewel niet alle aandeelhouders, met name de minderheidsaandeelhouders, over dezelfde reële mogelijkheden beschikken om controle uit te oefenen op de besluiten die door de vennootschap worden genomen. Bijgevolg is het belang van het publiek in het algemeen bij het verkrijgen van relevante en privé-informatie over elke aandeelhouder van een naamloze vennootschap mogelijk niet gerechtvaardigd.

- 18 Indien het Hof van oordeel is dat de aandeelhouders van naamloze vennootschappen binnen de werkingssfeer van artikel 14, onder d), ii), van richtlijn 2017/1132 vallen en dat de informatie over deze aandeelhouders krachtens artikel 16, lid 3, van die richtlijn openbaar moet worden gemaakt en middels inschrijving in het register ter beschikking van het publiek moet worden gesteld, moet worden geoordeeld dat de verplichting tot openbaarmaking van de persoonsgegevens van de aandeelhouders die in de onderhavige zaak aan de orde is, rechtstreeks voortvloeit uit een bepaling van Unierecht. In dat geval is voor de beslechting van het geschil ook vereist dat wordt verduidelijkt of artikel 14, onder d), ii), van richtlijn 2017/1132 geldig is in het licht van het door artikel 7 van het Handvest gewaarborgde recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven en het door artikel 8 van het Handvest gewaarborgde recht op bescherming van persoonsgegevens. Deze beoordeling valt onder de bevoegdheid van het Hof.
- 19 Gelet op het voorgaande moet voor de beslechting van het geschil worden vastgesteld of alle aandeelhouders van naamloze vennootschappen binnen de werkingssfeer van artikel 14, onder d), ii), van richtlijn 2017/1132 vallen en, zo ja, of deze bepaling geldig is in het licht van de artikelen 7 en 8 van het Handvest.
- 20 De Satversmes tiesa wenst te vernemen of de openbaarmaking van de gegevens over aandeelhouders van naamloze vennootschappen in overeenstemming is met de beginselen van artikel 5, lid 1, AVG.
- 21 De Satversmes tiesa heeft geoordeeld dat de reikwijdte van het recht op eerbiediging van het privéleven, dat is vastgelegd in artikel 96 van de grondwet, het recht van een individu op de bescherming van zijn gegevens omvat. In casu moet de Satversmes tiesa, door het in artikel 96 van de grondwet neergelegde recht op eerbiediging van het privéleven te concretiseren, ervoor zorgen dat dit recht in overeenstemming is met het door artikel 7 van het Handvest gewaarborgde recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven en met het door artikel 8 van het Handvest gewaarborgde recht op bescherming van persoonsgegevens, die algemene beginselen van het Unierecht vormen. In dit verband moet de Satversmes tiesa met name rekening houden met de in de artikelen 5 en 6 AVG neergelegde beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens, waarvan de naleving valt binnen de werkingssfeer van de door artikel 96 van de grondwet gewaarborgde rechten. De vereisten die door deze Unierechtelijke bepalingen worden opgelegd, komen overeen met het recht op eerbiediging van het privéleven dat in artikel 96 van de grondwet is vastgelegd. De bevindingen van het Hof met betrekking tot de uitlegging van de AVG zijn derhalve noodzakelijk voor de Satversmes tiesa om de bij hem aanhangige zaak te beslechten.
- 22 In de onderhavige zaak moet worden verduidelijkt of de verwerking van persoonsgegevens van aandeelhouders van naamloze vennootschappen als rechtmatig kan worden beschouwd in het licht van de beginselen van artikel 5, lid 1, AVG en, in het bijzonder, het beginsel van „minimale

gegevensverwerking”, dat een weerspiegeling is van het evenredigheidsbeginsel. Uit de rechtspraak van het Hof volgt dat dit beginsel van „minimale gegevensverwerking” zich niet verzet tegen de openbaarmaking van persoonsgegevens wanneer de verwerking noodzakelijk is om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust, in de zin van artikel 6, lid 1, onder c), van die verordening. Overeenkomstig artikel 52, lid 1, van het Handvest moeten de beperkingen van de grondrechten op eerbiediging van het privéleven en op bescherming van persoonsgegevens echter bij wet worden gesteld en de wezenlijke inhoud van de grondrechten en het evenredigheidsbeginsel eerbiedigen [zie arrest van het Hof, Latvijas Republikas Saeima (Strafpunten), C-439/19, punten 104 en 105].

- 23 Volgens vaste rechtspraak van het Hof kunnen maatregelen die een inmenging vormen in de door de artikelen 7 en 8 van het Handvest gewaarborgde rechten, slechts als evenredig worden beschouwd als zij passend, noodzakelijk en evenredig aan het nagestreefde doel zijn. Meer in het bijzonder blijven de uitzonderingen op de bescherming van de persoonsgegevens en de beperkingen ervan binnen de grenzen van het strikt noodzakelijke, en, wanneer een keuze mogelijk is tussen meerdere geschikte maatregelen voor de verwezenlijking van de rechtmatig nagestreefde doelstellingen, moet de maatregel worden gekozen die het minst belastend is. Bovendien kan een doelstelling van algemeen belang niet worden nagestreefd zonder dat rekening wordt gehouden met het feit dat deze doelstelling moet worden verzoend met de door de maatregel aangetaste grondrechten. Er moet immers een evenwichtige afweging worden gemaakt tussen de doelstelling van algemeen belang en de betrokken rechten, om ervoor te zorgen dat de door die maatregel veroorzaakte nadelen niet onevenredig zijn aan het nagestreefde doel. De mogelijkheid om een beperking van de door de artikelen 7 en 8 van het Handvest gewaarborgde rechten te rechtvaardigen, moet dus worden beoordeeld door de ernst te bepalen van de inmenging die een dergelijke beperking meebrengt, en na te gaan of het belang van de met die beperking nagestreefde doelstelling van algemeen belang in verhouding staat tot die ernst. Bovendien moet de betrokken regeling die aan de inmenging ten grondslag ligt, om aan het evenredigheidsvereiste te voldoen, ook duidelijke en nauwkeurige regels bevatten die de reikwijdte en de toepassing van de voorgenomen maatregelen regelen en een minimum aan vereisten opleggen, zodat de betrokkenen over voldoende waarborgen beschikken waardoor hun persoonsgegevens doeltreffend worden beschermd tegen het risico van misbruik. Deze regeling moet met name aangeven in welke omstandigheden en onder welke voorwaarden een maatregel kan worden genomen die voorziet in de verwerking van dergelijke gegevens. Aldus wordt gewaarborgd dat de inmenging beperkt blijft tot het strikt noodzakelijke. De noodzaak om over dergelijke garanties te beschikken is des te groter wanneer de persoonsgegevens voor de leden van de bevolking en dus voor een potentieel onbeperkt aantal personen toegankelijk worden gemaakt, en zij gevoelige informatie over de betrokkenen kunnen onthullen (zie arrest van het Hof van 22 november 2022, Luxembourg Business Registers, gevoegde zaken C-37/20 en C-601/20, punten 63-66).

- 24 Overeenkomstig deze rechtspraak moet worden nagegaan, ten eerste, of de toegang van de leden van de bevolking tot de informatie over de aandeelhouders van naamloze vennootschappen geschikt is om de nagestreefde doelstelling van algemeen belang te verwezenlijken, ten tweede, of de uit een dergelijke toegang resulterende inmenging in de door de artikelen 7 en 8 van het Handvest gewaarborgde rechten beperkt blijft tot het strikt noodzakelijke, in die zin dat dit doel niet redelijkerwijs even doeltreffend kan worden bereikt op een andere wijze, die de grondrechten van de betrokkenen minder aantast en, ten derde, of deze inmenging niet onevenredig is aan dat doel, wat met name een afweging impliceert van het belang van het doel en de ernst van de inmenging.
- 25 Volgens het parlement wordt de informatie over de aandeelhouders van naamloze vennootschappen openbaar gemaakt, met name om een transparant ondernemingsklimaat te waarborgen en de belangen van derden te beschermen.
- 26 In het arrest in de zaak *Luxembourg Business Registers* heeft het Hof een onderscheid gemaakt tussen de situatie die in die zaak aan de orde was en de situatie die aan de orde was in de zaak [REDACTED] (C-398/15). Daarbij heeft het aangegeven dat de verplichte openbaarmaking waarin richtlijn 68/151 (thans richtlijn 2017/1132) voorziet, enerzijds, en de toegang van de leden van de bevolking tot informatie over uiteindelijk begunstigden waarin de gewijzigde preventierichtlijn voorziet, anderzijds, verschillen zowel in hun respectieve doelstellingen als in hun reikwijdte wat betreft de daaronder vallende persoonsgegevens (zie punt 87 van het arrest *Luxembourg Business Registers*).
- 27 De verwerking van persoonsgegevens van aandeelhouders van naamloze vennootschappen is echter niet alleen bedoeld om een transparant ondernemingsklimaat te waarborgen, maar ook om de belangen van derden te beschermen. In dit verband is het van belang dat met de in richtlijn 2017/1132 bedoelde openbaarmaking wordt beoogd om alle derde-belanghebbenden in te lichten, zonder dat zij een beschermingswaardig recht of belang hoeven aan te tonen (zie arrest [REDACTED] punt 51). Bovendien heeft het Hof geoordeeld dat deze openbaarmaking niet leidt tot een onevenredige inbreuk op de grondrechten van de betrokkenen en met name hun recht op eerbiediging van het privéleven en hun recht op bescherming van persoonsgegevens als neergelegd in de artikelen 7 en 8 van het Handvest (zie punt 57 van dat arrest). De in de onderhavige zaak beoogde verwerking van persoonsgegevens verschilt van die in de zaak *Luxembourg Business Registers*, zowel wat betreft de omvang van de te publiceren gegevens als wat betreft het doel van de openbaarmaking van de gegevens. Derhalve is het mogelijk dat de onderhavige zaak in een ruimere context moet worden gezien en dat het moeilijker is haar te onderscheiden van de zaak [REDACTED] in tegenstelling tot het onderscheid dat in de zaak *Luxembourg Business Registers* werd gemaakt.
- 28 In het licht van het voorgaande zou in de onderhavige zaak kunnen worden aangenomen dat het doel van de verwerking van de persoonsgegevens van aandeelhouders van naamloze vennootschappen de bescherming van de belangen van derden is, en zou kunnen worden aanvaard dat deze gegevens, om dat

legitieme doel te bereiken, openbaar kunnen worden gemaakt, waarbij ze toegankelijk zijn voor eenieder, zonder dat een gerechtvaardigd belang bij het verkrijgen van dergelijke gegevens hoeft te worden aangetoond.

- 29 Bijgevolg wenst de Satversmes tiesa te vernemen of artikel 5, lid 1, onder b), AVG aldus moet worden uitgelegd dat de verwerking van persoonsgegevens van aandeelhouders van een naamloze vennootschap tot doel kan hebben de belangen van derden te beschermen en of een lidstaat op grond van de in artikel 5, lid 1, AVG neergelegde beginselen met het oog op deze doelstelling kan voorzien in een regeling op grond waarvan eenieder de persoonsgegevens van elke aandeelhouder van een naamloze vennootschap kan verkrijgen, zonder dat hij een gerechtvaardigd belang bij de verkrijging van dergelijke gegevens hoeft aan te tonen.
- 30 Zoals het parlement heeft benadrukt, heeft de openbaarmaking van informatie over aandeelhouders van een naamloze vennootschap ook tot doel het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en proliferatie te voorkomen.
- 31 De preventierichtlijn verplicht de in artikel 2, lid 1, ervan bedoelde „meldingsplichtige entiteiten” om de in artikel 13 bedoelde cliëntenonderzoeksmatregelen te treffen, die onder meer inhouden dat de uiteindelijk begunstigde moet worden geïdentificeerd en redelijke maatregelen moeten worden genomen om zijn identiteit te verifiëren, waaronder maatregelen om inzicht te verwerven in de eigendoms- en zeggenschapsstructuur van de cliënt (rechtspersoon). Deze informatie kan leiden tot de conclusie dat, overeenkomstig artikel 18, lid 3, en bijlage III, punt 1, onder f), van de preventierichtlijn, een risicoverhogende factor aan de cliënt kan worden toegeschreven: de eigendoms- of lidmaatschapsstructuur van de cliënt, een rechtspersoon, is ongebruikelijk of complex gezien de aard van de activiteit van de cliënt.
- 32 De preventierichtlijn is in Letland omgezet door de preventiewet, waarvan artikel 3, lid 1, de meldingsplichtige entiteiten definieert. De preventiewet legt deze entiteiten de verplichting op om een cliëntenonderzoek uit te voeren alvorens een zakelijke relatie aan te gaan en in andere gevallen waarin de wet voorziet. Onverminderd de bepalingen van de handelsregisterwet, die voorzien in de openbaarmaking van de persoonsgegevens van aandeelhouders van naamloze vennootschappen, hebben de voornoemde entiteiten, evenals de toezichthoudende en controlerende instanties, overeenkomstig artikel 5.¹, lid 1, van de preventiewet, teneinde te voldoen aan de in die wet vastgestelde verplichtingen, het recht om online informatie en gegevens over de vennoten en de uiteindelijk begunstigten op te vragen en te verkrijgen uit de registers die door het handelsregister worden bijgehouden. Zo kunnen de meldingsplichtige entiteiten krachtens de preventiewet toegang krijgen tot informatie over de aandeelhouders van naamloze vennootschappen om hun verplichtingen krachtens die wet na te komen.
- 33 Het is duidelijk dat de verplichting om duidelijkheid te verschaffen over de aandeelhoudersstructuur van de cliënt, een rechtspersoon, en de manier waarop de

controle op de uiteindelijk begunstigde van de cliënt wordt uitgevoerd, krachtens de preventiewet in de eerste plaats verantwoordelijkheden van de meldingsplichtige entiteiten zijn. Ook andere personen dan de krachtens de preventiewet meldingsplichtige entiteiten kunnen er echter een gerechtvaardigd belang bij hebben om op eigen initiatief een cliëntenonderzoek uit te voeren. Bovendien zijn krachtens artikel 31.⁴, lid 1, punt 2, van de preventiewet de meldingsplichtige entiteiten onder deze wet verplicht verdachte transacties onverwijld te melden bij de financiële inlichtingendienst. Krachtens artikel 3.¹ van de preventiewet geldt de verplichting om verdachte transacties te melden ook voor personen die geen krachtens de preventiewet meldingsplichtige entiteiten zijn, en voor overheidsinstellingen, alsook voor afgeleide overheidsinstanties en hun instellingen.

- 34 Gelet op het bovenstaande wil de wetgever informatie over de aandeelhouders van naamloze vennootschappen ter beschikking stellen van het publiek in het algemeen, zodat personen zoveel mogelijk kunnen bijdragen aan het voorkomen van witwassen en de financiering van terrorisme en proliferatie.
- 35 Bijgevolg wenst de Satversmes tiesa te vernemen of artikel 5, lid 1, onder b), AVG aldus moet worden uitgelegd dat de verwerking van persoonsgegevens van aandeelhouders van een naamloze vennootschap als doel kan hebben het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en proliferatie te voorkomen en of de in artikel 5, lid 1, AVG neergelegde beginselen voor dat doel toestaan dat een nationale regeling wordt ingevoerd op grond waarvan eenieder de persoonsgegevens van elke aandeelhouder van een naamloze vennootschap kan verkrijgen, zonder dat hij een gerechtvaardigd belang bij het verkrijgen van dergelijke gegevens hoeft aan te tonen.
- 36 Tot slot is het doel van de openbaarmaking van informatie over de aandeelhouders van een naamloze vennootschap, zoals het parlement heeft opgemerkt, ook om informatie te verstrekken die nodig is voor de uitvoering van nationale, internationale en Uniesancties.
- 37 Overeenkomstig de artikelen 25 en 41 van het Handvest van de Verenigde Naties kan de Veiligheidsraad van deze organisatie besluiten nemen over het opleggen van maatregelen (sancties) die bindend zijn voor de leden van de Verenigde Naties. Bovendien kan de Raad van de Europese Unie krachtens artikel 2, lid 4, en artikel 215, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie beperkende maatregelen treffen jegens natuurlijke personen, rechtspersonen, groepen of niet-statelijke groepen of entiteiten. Daarnaast voert de Raad van de Europese Unie resoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties uit en kan hij ook restrictievere maatregelen opleggen dan die waarin die resoluties voorzien [zie de punten 2 en 3 van de richtsnoeren van de Raad van de Europese Unie inzake de implementatie en evaluatie van restrictieve maatregelen (sancties) in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid van de Europese Unie].

- 38 Bij de uitoefening van deze bevoegdheid stelt de Raad van de Europese Unie verordeningen vast, die vaak ook financiële beperkende maatregelen bevatten, op grond waarvan: 1) tegoeden en economische middelen van aangewezen personen en entiteiten worden bevroren, en 2) een verbod wordt opgelegd op het ter beschikking stellen van tegoeden en economische middelen aan deze personen en entiteiten (zie punt 30 van de beste praktijken van de Europese Unie voor de doeltreffende uitvoering van beperkende maatregelen). De effecten van die maatregelen komen ook tot uitdrukking in artikel 5 van de sanctiewet.
- 39 Het parlement betoogt dat de openbaarmaking van de persoonsgegevens van de aandeelhouders van naamloze vennootschappen noodzakelijk is om eenieder in staat te stellen te voldoen aan zijn verplichting om na te gaan of de eigenaars van de andere contractpartij, een rechtspersoon, niet onderworpen zijn aan internationale sancties of sancties van de Europese Unie. De financiële inlichtingendienst deelt dit standpunt en vestigt de aandacht op de verplichting krachtens het Unierecht om tegoeden en economische middelen te bevroren en het verbod om deze ter beschikking te stellen.
- 40 Volgens de beste praktijken van de Europese Unie voor de doeltreffende uitvoering van beperkende maatregelen moeten alle tegoeden en economische middelen die toebehoren aan of eigendom zijn van de aangewezen personen en entiteiten, en die welke in hun bezit zijn of onder hun zeggenschap staan, worden bevroren. De tegoeden en economische middelen van een niet-aangewezen entiteit met een andere rechtspersoonlijkheid dan de aangewezen persoon of entiteit vallen niet onder de maatregelen, tenzij deze onder zeggenschap van de aangewezen persoon of entiteit staan of in zijn of haar bezit zijn (zie beste praktijken van de Europese Unie voor de doeltreffende uitvoering van beperkende maatregelen, punten 34 en 35). Het bepalende criterium bij de vaststelling of een andere persoon of entiteit eigenaar is van een rechtspersoon of entiteit, is het bezit van 50 % of meer van de eigendomsrechten van een rechtspersoon of entiteit, of het recht daarop een beslissende invloed uit te oefenen. Indien aan dit criterium is voldaan, wordt een andere persoon of entiteit geacht eigenaar van de rechtspersoon of entiteit te zijn. Bij het beoordelen van de eigendom moet ook rekening worden gehouden met de cumulatieve eigendom van de entiteit. Indien een aangewezen persoon bijvoorbeeld 30 % van de entiteit bezit en een andere aangewezen persoon 25 % van de entiteit bezit, moet in beginsel worden geacht dat de entiteit in het bezit is van aangewezen personen (zie beste praktijken van de Europese Unie voor de doeltreffende uitvoering van beperkende maatregelen, punt 63). In dit verband is een omstandigheid die erop kan wijzen dat een aangewezen persoon of entiteit zeggenschap heeft over een niet-aangewezen entiteit, een meerderheidsbelang in het betrokken bedrijf, dat wil zeggen dat een aangewezen persoon de grootste aandeelhouder van een bedrijf is. Indien de eigendom of zeggenschap overeenkomstig de bovenvermelde criteria is vastgesteld, wordt het ter beschikking stellen van tegoeden of andere economische middelen aan een niet op een lijst geplaatste rechtspersoon of entiteit die in het bezit is of onder zeggenschap staat van een persoon of entiteit die wel op die lijst staat, in beginsel beschouwd als het indirect ter beschikking stellen van tegoeden

of economische middelen aan een op een lijst geplaatste persoon of entiteit (zie beste praktijken van de Europese Unie voor de doeltreffende uitvoering van beperkende maatregelen, punten 67 en 68).

- 41 De verordeningen waarbij bevroeringsmaatregelen worden opgelegd, zijn onder meer van toepassing op burgers van de Unie, op rechtspersonen die in de Unie zijn geregistreerd en op andere economische actoren die in de hele Unie of een deel ervan zakendoen. De antiwitwaswetgeving legt aan bepaalde bedrijven en beroepen verplichtingen op om de identiteit van cliënten te verifiëren en zich in bepaalde omstandigheden te onthouden van anonieme transacties. In sommige gevallen kunnen de verordeningen waarbij financiële beperkende maatregelen worden opgelegd, verdere verplichtingen voor de economische actoren meebrengen om „hun cliënten te kennen” [zie beste praktijken van de Europese Unie voor de doeltreffende uitvoering van beperkende maatregelen, punten 39 en 40, en verordening (EU) 2017/1509 van de Raad van 30 augustus 2017 betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Volksrepubliek Korea, artikel 34, leden 1 en 3].
- 42 Derhalve zijn financiële beperkende maatregelen die bij Unieverordeningen worden opgelegd enerzijds van toepassing op alle personen in de Europese Unie en verbieden ze anderzijds het ter beschikking stellen van tegoeden of economische middelen aan niet-aangewezen rechtspersonen of entiteiten die eigendom zijn of onder zeggenschap staan van een aangewezen persoon of entiteit. Om te voldoen aan deze verplichting om tegoeden of economische middelen niet indirect ter beschikking te stellen, moet een persoon op wie de genoemde verordeningen van toepassing zijn, erop toezien dat de betrokken naamloze vennootschap geen eigendom is van, of onder zeggenschap staat van een aangewezen persoon. Dit omvat met name de noodzaak om de aandeelhouders van de betreffende naamloze vennootschap te identificeren. Anderzijds voorzien deze verordeningen alleen in cliëntenonderzoekmaatregelen ten aanzien van bepaalde groepen personen en niet ten aanzien van eenieder.

Bijgevolg wenst de Satversmes tiesa te vernemen of artikel 5, lid 1, onder b), AVG aldus moet worden uitgelegd dat de verwerking van persoonsgegevens van aandeelhouders van een naamloze vennootschap tot doel kan hebben de informatie te verstrekken die noodzakelijk is ter naleving van de verplichtingen die zijn neergelegd in de verordeningen van de Europese Unie waarbij financiële beperkende maatregelen zijn vastgesteld, en of de in artikel 5, lid 1, AVG neergelegde beginselen daartoe toestaan dat een nationale regeling wordt vastgesteld op grond waarvan eenieder de persoonsgegevens van elke aandeelhouder van een naamloze vennootschap kan verkrijgen, zonder dat hij een gerechtvaardigd belang bij het verkrijgen van dergelijke gegevens hoeft aan te tonen.

- 43 Volgens de Satversmes tiesa kan de openbaarmaking van persoonsgegevens van aandeelhouders van naamloze vennootschappen passend, noodzakelijk en geschikt zijn om de bovengenoemde gerechtvaardigde doelstellingen te bereiken.

- 44 Wanneer persoonsgegevens online ter beschikking van het publiek worden gesteld, kan echter niet worden gegarandeerd dat deze gegevens op behoorlijke wijze zullen worden verwerkt en dat zij vervolgens niet zullen worden verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met de bovengenoemde doeleinden, zoals artikel 5, lid 1, onder a) en b), AVG vereist. Wanneer persoonsgegevens ter beschikking van het publiek worden gesteld zonder dat de noodzaak van die informatie hoeft te worden aangetoond, kan immers niet worden gecontroleerd wat de personen met de persoonsgegevens zullen doen. Hoewel het Hof heeft geoordeeld dat de AVG de openbaarmaking van persoonsgegevens niet verbiedt, vraagt de Satversmes tiesa zich af of in casu de openbaarmaking van de persoonsgegevens van de aandeelhouders van naamloze vennootschappen berust op een evenwichtige afweging tussen de nagestreefde doelstellingen van algemeen belang enerzijds en de betrokken grondrechten anderzijds, en of er voldoende waarborgen zijn tegen het risico van misbruik van persoonsgegevens.
- 45 Bovendien heeft het Hof in zijn arrest van 22 november 2022 in de gevoegde zaken C-37/20 en C-601/20, Luxembourg Business Registers, geoordeeld dat de inmenging in de door de artikelen 7 en 8 van het Handvest gewaarborgde rechten die voortvloeit uit de toegang van de leden van de bevolking tot informatie over de uiteindelijk begunstigten, niet beperkt is tot wat strikt noodzakelijk is (punten 74-76 van dat arrest). Om aan dat arrest te voldoen, werd bij artikel 74, eerste alinea, van richtlijn 2024/1640 artikel 30, lid 5, eerste alinea, onder c), van de preventierichtlijn gewijzigd en bepaald dat informatie over uiteindelijk begunstigten alleen beschikbaar is voor personen en organisaties die een legitiem belang kunnen aantonen (naast bevoegde autoriteiten en meldingsplichtige entiteiten die cliëntenonderzoek verrichten). Verder moeten de lidstaten krachtens artikel 78, lid 1, van richtlijn 2024/1640 uiterlijk op 10 juli 2025 aan de vereisten van artikel 74 van die richtlijn voldoen.
- 46 In het onderhavige geval wordt betoogd dat de bevindingen van bovengenoemd arrest kunnen worden toegepast op de openbaarmaking van informatie over alle aandeelhouders van een naamloze vennootschap.
- 47 Er is echter een verschil tussen de omvang van de informatie en de doelstellingen van de openbaarmaking ervan waarvan het Hof de rechtmatigheid heeft beoordeeld in het arrest Luxembourg Business Registers, en de omvang van de informatie en de doelstellingen van de openbaarmaking ervan die de Satversmes tiesa in het onderhavige geval moet beoordelen. Artikel 3, punt 6, van de preventierichtlijn definieert immers het begrip „uiteindelijk begunstigde”. Bij de omzetting van de preventierichtlijn heeft de Letse wetgever in artikel 1, lid 1, punt 5, onder a), van de preventiewet bepaald dat de uiteindelijk begunstigde een natuurlijke persoon is die door directe of indirecte deelneming meer dan 25 % van de aandelen in het kapitaal of van de stemgerechtigde aandelen in een rechtspersoon bezit of die er direct of indirect zeggenschap over heeft. De uiteindelijk begunstigde van een naamloze vennootschap kan de aandeelhouder zelf zijn of een andere natuurlijke persoon die daadwerkelijk zeggenschap heeft over de vennootschap of in wiens belang een zakelijke relatie wordt aangegaan of

een transactie wordt uitgevoerd. Een dergelijke daadwerkelijke zeggenschap kan ook indirect worden uitgeoefend, bijvoorbeeld door gebruik te maken van de invloed van de aandeelhouders op de vennootschap, onder meer via familiebanden of formele of informele overeenkomsten. De aandeelhouders nemen als „juridische” eigenaren deel aan het bestuur van de vennootschap en de eigendom van de aandelen bevestigt hun recht om deel te nemen aan het bestuur van de vennootschap (zie artikel 226, lid 1, van het wetboek van koophandel). De rol van de aandeelhouder en de rol van de uiteindelijk begunstigde in de naamloze vennootschap en de impact ervan voor die vennootschap verschillen dus van elkaar.

- 48 In het arrest in de zaak *Luxembourg Business Registers* heeft het Hof met name geoordeeld dat het feit dat het moeilijk kan zijn om nauwkeurig vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden publieke toegang tot informatie over de uiteindelijk begunstigten mogelijk is, niet kan rechtvaardigen dat de Uniewetgever bepaalt dat alle leden van de bevolking toegang hebben tot deze informatie (zie dat arrest, punt 72).
- 49 Het handelsregister, als verantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens en verstrekker van de informatie, is niet in staat om te controleren of de persoon die de informatie opvraagt daadwerkelijk een gerechtvaardigd belang heeft bij het verkrijgen daarvan. In een dergelijke situatie moet het vereiste om een gerechtvaardigd belang aan te tonen, worden beschouwd als een formele belemmering voor het verkrijgen van informatie. Overeenkomstig de huidige procedure in Letland voor het opvragen van vertrouwelijke informatie, moet dergelijke informatie schriftelijk worden opgevraagd en moet de aanvrager zijn of haar verzoek rechtvaardigen en het doel aangeven waarvoor de informatie zal worden gebruikt. Wanneer vertrouwelijke informatie openbaar wordt gemaakt, verplicht de ontvanger van deze informatie zich ertoe deze alleen te gebruiken voor de doeleinden waarvoor deze is opgevraagd (zie artikel 11, lid 4, van de wet op de vrijheid van informatie). De mededeling van deze informatie kan enkele dagen in beslag nemen. Als het verzoek om informatie voldoet aan de vereisten van de wet en de informatie alleen in elektronische vorm wordt opgevraagd en geen verdere verwerking vereist, zal de informatie binnen 10 dagen worden verstrekt (zie artikel 14, lid 1, punt 1.¹, van de wet op de vrijheid van informatie). Derhalve vraagt de *Satversmes tiesa* zich af of de hierboven beschreven procedure voor het opvragen van vertrouwelijke informatie kan worden beschouwd als een ander middel waarmee de genoemde doelstellingen redelijkerwijs even doeltreffend kunnen worden bereikt.
- 50 Bijgevolg wenst de *Satversmes tiesa* te vernemen of de in artikel 5, lid 1, AVG neergelegde beginselen zich niet verzetten tegen een nationale regeling op grond waarvan eenieder persoonsgegevens van elke aandeelhouder van een naamloze vennootschap kan verkrijgen zonder dat hij een gerechtvaardigd belang bij het verkrijgen van dergelijke gegevens hoeft aan te tonen.